

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábos heti sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű és többesrét
hirdetések alkalmával a 1 eg-
y óra 10 s óráért vétenek fel.
Bélyegdíj minden különbeírta-
sáért 30 kr.

„Nyitár”-ben megjelenő közle-
mény minden példát 20 kr.

Hirdetők felvételre a kiadó-
hivatalban, KUTASI I. Könyv-
nyomtatásban, valamint ZICHÉ-
R-MAN H. közv. irodájában is.

Név nélkül vagy bérmentesülten
beküldött kéziratok nem vétel-
nek figyelembe.

Kéziratok vissza nem
adatok.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 ft.-kr.
Fél évre 5 „
Negyed évre 2 „50.
Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető min-
közlemény főlapra, Vörsze-
földszin, a szociális és egyéb
bérmentre küldendő.
Előfizetési helyben
TELEGGI K. LAJOS és IG.
CSÁTHY KÁROLY könyv-
kereskedésében és a kiadóhiva-
talban KUTASI IMRE könyv-
nyomtatásánál a postahivatalok
útján.

A d) pont.

(r. o.) A magyar főrendiház reformja akkorra, mire nyájas olvasóink e szavakat olvassák, körülbelül átment a főrendek rostáján.

Számba vehető ellenzők csakis az izraelita hitfőnök pontjánál mutatkozott, mire Tisza kijelentette, hogy a 30 kinevezett mágnás között lesz egy zsidó.

Tessék — legyen azok között egy zsidó, de még sem azért, mert zsidó, hanem azért, mert érdemeket szerzett arra, hogy a felsőházban szerepeljen. Mert ha Tisza Kálmán nem veszi azt törvényhozói minősítésnek, hogy valaki gróf, bárói vagy hercegi ágyból született, úgy nem mehet „születési arisztokrácia” számában valakinek zsidó származása.

Egészen más az az egy kinevezett zsidó, mint a tervezett zsidó hitfőnök főrendiházi tagsága. Mert hiszen Csemege József, Falk Miksa vagy más, ha helyet foglalhatnak a parlamentben, a hová a nép küldötte, csak leszállanak eddigi polczukról, a midőn csak a kormány nevezik ki törvényhozóknak.

Egészen más ez, mert az a zsidó hitfőnök gondolatnak is absurdum volt. Olyan valami, a mi tulajdonképen nem is létezik. A zsidó nem törvényesen bevett hitfelekezet. Ez az egyik tény, a melyből következik, hogy ez a felekezet, mint ilyen, nem nyerhet képviselést az ország egyik törvényhozó testületében. Zsidó hitfőnök ez idő szerint nem létezik Magyarországon.

Ez a másik tény, a melynél fogva pedig először is alkottani kellett volna ilyen állást. Ha pedig alkotnak ilyen állást, akkor az a hitfőnök nem fogja képviselni az egész zsidóságot, hanem vagy csak az orthodoxokat, vagy csakis a neologokat. Egyik a kettő közül aztán kétségbe vonhatja azon egyenlőségi szempont komolyságát, melyet a kormány ezen elhatározásának szpitgetésül szokott szólni eregetni.

A hitfőnök tehát elesett — jön a helyére egy kinevezett zsidó. Ezzel sem kell a kormánynak oly igen sietnie. Harminez kinevezést eszközölhet, s ha össze állítanak jelesnek névsorát, a legkiválóbb magyarországi zsidóira még a harminczedik helynél is később kerülne sor. Pedig Tisza az ily kitüntetésekben piszkos izlést szokott tanusítani. P. o. a nagyváradi esetet vehetjük.

Pedig ha oly zsidót nevez ki Tisza Kálmán a főrendiház tagjává, a kinél érdemesebb egyént is találhatott volna: akkor ez az egy ember mégis csak a zsidóságánál és épen nem az érdemeinél fogva jutott be a főrendek közé s ott úgy, mint az egész nemzet szemében, lehet minden tisztességben része, csak — tiszteltetésben nem. — A kormány tehát vigyázzon ezzel a lépésével, nehogy nevétségessé tegye a főrendiházat, a melyben aztán annál a kinevezett zsidónál csakis egy alak volna nevétségesebb: a Tisza Kálmáné, a ki — mint atyját Trója romjai alul a görög hős — reformjavaslatának romjait csak az egy zsidó tagot hozta ki a hátán és nélküle csakis saját irhájának megmentésével tudott kihalolni.

Tisza Kálmánt, mint Marziást, úgy megnyúzták a felsőházban. Beleegyezett mindenbe, a mit elé szabtak; csuszott, mászott, könyörgött és a szó teljes értelmében elárulta alsóházi pártját. Nem maradt rajta a szabadelvűségnek egyetlen egy szinecskéje sem. A tisztesség is elveszett ebben az alkuban, csak egy maradt meg, a mi talán szintén elveszett volna az egy kinevezett zsidó nélkül: az a göröcsösen fogott, kedves, drága — piros bársonyszék!

A főrendiház.

A főrendiházi reformról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását még 26-án kezdte meg a főrendiház, és bár a tanácskozások több órán át tartottak, csak négy szabatot intéztek el. Mindazonáltal a ház nagy részben túl van a legjelentékenyebb kérdéseken, s ezután már gyorsabb menete lesz a tárgyalásnak. A főrendek nagy számmal jelentek meg, a karzatok közönsége szivós kitarással várta véget a tanácskozásnak. A vitát Dessewffy Aurél gróf nyitotta meg s módosítványt adott be a 25-ik §-ban foglalt választási intézkedés állandósítása iránt. Odescalch Arthur hg. a választott tagoknak a főrendi tagok sorába való felvételét kérte. Jósik Lajos br. az erdélyi mágnások érdekeiben szólalt fel s pártolta Dessewffy indítványát, melyet Tisza Kálmán miniszterelnök és Majthényi László gróf ellenzettek. Vecsey Sándor br. és Prónay Dezső br. a Dessewffy gr. indítványát pártolták, de a többség a módosítások mellőzésével a bizottság szövegét fogadta el. A 2-ik §-nál Apponyi György gr. módosítványt adott be az iránt, hogy a ház a főrendek által maguk köréből eszközölt választás után alakuljon, míg Bányi György gr. a 3000 forintban megállapított cenzusnak 2000 forintra való leszállítását indítványozta. Tisza Kálmán miniszterelnök ellenzette a módosítványokat, ellenben Vecsey József br. pártolta azokat. A ház többsége mindkét módosítványt elvetette. Széchenyi Antal gr. az indigenákra vonatkozó kérdések elhagyása iránt nyújtott be módosítványt, melyet pártoltak: Zichy Nándor, Prónay Dezső és Walter Skirchen Ernő gr., ki indigena társai nevében védelmezte az ösökről maradt jogot, „mint Ausztriához való tartozásunk kárpátát.” Ugyancsak az indigenákra vonatkozólag adott be módosítványt Pálffy Mór gróf is, azonban Tisza Kálmán miniszterelnök felszólása után a többség az eredeti szöveget (3000 ft. cenzus) fogadta el. Délutáni egy óra után az elnök rövid időre felfüggesztette az ülést. Egy negyedóra szünet után folytatták a tanácskozást. A 3-ik §-t észrevétel nélkül fogadták el. A 4-ik §-nál Szögyényi László főtárnokmeister melegen emlékeztetett meg a kimaradó főispánokról, majd Danielik János hosszabb beszédben azt indítványozta, hogy a címzetes püspökök joga érintetlenül hagyassék. Haynald Lajos bitornok és Lengyel János püspök pártolták az indítványt, de a többség Tisza Kálmán felszólása után elvetette, csak Schlauch püspöknek azt a módosítást fogadta el, hogy a szövegben a két főszentelt püspök közvélein a megész püspökök után következzenek. A protestáns egyházak képviselői tárgyában is élénk vita támadt. Vay Miklós báró koronáér a protestáns egyházaknál szélesebb alapon való képviselést indítványozta. Brenneberg Mór az erdélyi szász egyház képviselői érdekeiben adott be módosítványt. Prónay Dezső br. pártolta a módosítványokat. Ellenben Zichy Nándor gr. és Tisza Kálmán miniszterelnök az eredeti szöveg elfogadását kérték. A többség ez utóbbi értelemben határozott. Most Eszterházy István gr. a hármas bizottság által kihagyott, a zsidó hitfelekezetet képviselőre vonatkozó d) pontnak újra leendő felvételét indítványozta. Károlyi István gr. határozottan ellenzette az indítványt s a zsidósággal szemben való éles megjegyzések közt védelmezte álláspontját. Azt hittem, — úgy mond — hogy úgy, mint a bizottsági tárgyalásnál, talán itt is elfogadjuk amaz akkor tett felszólalást, hogy a d) pont egyszerűen kihagyassék. Kérdem a mélt. főrendeket, kvalifikáczióknak tartja-e valaki köztünk, hogy azért, mert valaki zsidó, tagja legyen a magyar főrendiháznak? (Derülttség.) A zsidónak imája, mint tudom, még ma is nem a magyar istenehez szól, hanem a Jehovához, a zsidóknak nyelve nem a magyar nyelv, hanem zsidóul beszélnek egymással. Nem is tekintem magyarnak a zsidót, hanem egy fajnak tekintem, mely bejött Magyarországra, benne a magyar nemzetnek szemita lényegét nem tekinthetem. (Helyeslés a jobb középén.) A magyar főrendiházat úgy kívánom alkotni, hogy főalapvonása jövőre is a magyarság, a hazafiság, a becsületesség és függetlenség legyen. (Helyeslés a jobb középén.) Hosszu idők idők multával nem bánom, ki lehet nevezni zsidót is főrendi tagnak, de a függetlenség oly függetlenség, mely akkor is létezik, mikor szembe kell állani nemcsak felelé, nemcsak felfelé a kormánnyal, de még a dynastiával is, hogy ki merje mondani a magyar mágnás a szót mindig, mikor a magyar nemzet érdeke megkívánja. (Élénk helyeslés a jobb középén.) E kvalifikációt, megvalom, nem akarom sérteni, de zsidónak megadni nem lehet, és így ajánlom, hogy ama pont egyszerűen kihagyassék. (Élénk

helyeslés a jobb középén.) Tisza Kálmán miniszterelnök és Vay Miklós br. az indítvány mellett szólaltak fel. A miniszterelnök azt is kijelentette, hogy a ház hozandó határozata nem fog praedjudikálni a kinevezésnek. A ház nagy többséggel vetette el az indítványt. Mellette felállottak a zászlós urak nagy részben, a főispánok, több tekintélyes főúr, s az egyházi méltóságok közül Román Miron metropolita. Így tehát a hármas biz. javaslata eddigelé csaknem változatlanul ment keresztül, ami újra nem a kormány, hanem a komptomisszum győzelme volt. A részletes tárgyalást holnap folytatják.

A tegnapi ülésen a törvényjavaslat, részleteiben elfogadott. S így a jövő ülés sz. a k. b. a reformált főrendiház képét fogjuk látni a muzeumtermében.

Vita csakis a kimaradók érdekében indult meg két ízben; de mindannyiszor sikertelenül.

Először a választásokra nézve tett indítványt gróf Zichy Pál Ferencz. Erellyesen és dignitással szólott; tudta előre, hogy le fog szavaztatni, de biztatta, hogy „jó társaságba fog kerülni.” Indítványozta, hogy a választások csak a kimaradó mágnások köréből történjenek, s a szám hat évről hat évre, választások által kiegyensúlyozassék.

Báró Prónay Dezső támogatta Zichy indítványát, s ellene gróf Teleki József szólott.

A többség az indítványt elvetette. Az utolsó előtti szakasznál báró Vecsey József indítványozta, hogy a reform csak a jelenlegi országgyűlés letele után (vagy csak 1887-ben) lépjen életbe.

Ez az indítvány érdekes vitát idézett elő, melyben részt vettek báró Majthényi László, br. Prónay Dezső, gróf Andrássy Gyula, Tisza K. A többség ezt is elvetve, — a javaslat részleteiben is elfogadott.

A francia képviselőház elintezte a választási törvény nagylétszámú reformját s megszavazta a lajstromos szavazásra vonatkozó törvényjavaslatot. Jövőre nem 557 önálló választókerület fogja a képviselőház tagjait megválasztani. Lakosságuk szám arányához képest a megyék összesen 596 képviselőt választanak, úgy, hogy jövőre a francia képviselőház 39 taggal többől fog állni, mint eddig. A vita a házban több napon át folyt s csak tegnap öltött nagyobb merveket. Maga Ferry miniszterelnök a kérdé- ben egész passzív magatartást követett.

Egykor, Gambetta idején határozottan ellenzette a lajstromos szavazást, melyhez most csak azért járult, mert miniszter társai közül többen annak idején választóknak ez irányban ígéretet tettek. Ugyaníly helyzetben volt számos képviselő, ki csak reggeli ígéretek folytán szavazta meg az új javaslatot, mely azonban egy pártban sem keltett nagyobb visszajelzést. Az egész javaslatot a ház 412 szavazattal 99 ellen fogadta el, a mi azt bizonyítja, hogy csupán a legszélsőbb párttörödek ellenzettek a javaslatot. Nagyon valószínű, hogy a szenátus szintén hozzájárul a reformhoz, s így az új törvény még a tavasszal megnyeri a szentesítést.

A tegnapi vita főleg a körül forgott, mikorra tűzzék ki az új választások határidejét. A radikálisok azt akarták, hogy bizonyos idő állapíttassék meg, melynek eltelte előtt a kamarát az alkotmányban megjelölt esetek kivételével feloszlítani egyáltalán nem szabad. A kormány eleinte ellenzette az indítványt. De a vita folyamán abban hagyta az elleállást. Ez ügyben különböző indítványok tetévén, az ülés felfüggesztetett, s a bizottság, melyhez a javaslat utasítva volt, visszavonult határozathozatalra. A következő szövegészítésen kivül, meg: „A kamará azon feloszlításán kivül, mely az alkotmányban meg van határozva, az általános választásokat azon hatvan nap alatt, mely a képviselők mandátuma tartamának lejárta megelőzi, vagyis aug. 14 és okt. 14-ke közt kell megtartani.” E szövegészést a ház vita nélkül elfogadta, mire óriási többséggel megszavazta az egész javaslatot.

A francziák súlyos vereséget szenvedtek Chinában, Danz-dang mellett s ez leverőleg hat a kedélyekre.

Egy vezérkari tiszt elfogatása.

Katonai körökben Béc-ben egy kínos ügy kelt rendkívüli feltűnést. Potier des Echelles Rudolf báró százados vezérkari tiszt ellen, ki eddig rendkívüli tekintélyben állt, s irodalmi téren is nevet szerzett magának, egy idő óta az a gyanus támadt, hogy visszaélést követ el olyan katonai iratokkal és rajzokkal, melyek a legszigorubb titokban tartatnak. Ennek folytán Potier hétfőn márcz. 23-án bécsi lakásán Nie-

belungasse S. sz. a térparancsnokság egy tisztje által foglynak nyírántatott; azó vizsgálati fogságban van a bécsi helyőrségi bíróságnál. A vizsgálat a legnagyobb gonddal foly s eredményétől fog függeni, mennyiben voltak igazság a granuokok, melyek Potier elfogatására vezettek.

A gyanus Potier ellen egy levél keltette, melyet nem rég Németországban egy tisztnél találtak, ki ott felségárulás miatt elítéltetett. E levélben Potier báró neve kompromittáló módon volt említve. Ennek folytán a bécsi katonai hatóság figyelemmel kísérte Potiert s f. hó 16-án lakásán házmotózást tartott. Ez alkalommal S. dán kapitánytól egy levelet találtak, mely a hatóság gyanusját anyira megerősíté, hogy Potiert elfogattá.

Hir szerint egy porosz tiszt is bele van az ügybe bonyolítva. A levelezés tárgyát a monarchia délnyugati erődítmények képezte. Az emittet tervek állítólag valami kopenhágai bírónak bocsátattak rendelkezésére, mely iroda különböző külföldi hatalmaknak kémszolgálatokat szokott tenni. Potier báró nemrég vette át az Ost. Militär-Zeitschrift főzerkesztői állását; ez a lap a bécsi katonai tudományos egylet közege.

Miut a hadsereg egyik legtanultabb tisztjét Potiert már évekkel ezeött ezelt a vezérkarhoz osztották be, hol a legteljesebb bizalmat élvezte. Mint katonai szakértő gyakran szerepelt s nyilvános felolvasásokat is tartott. Imerősei körében az elfogatás leirhatatlan izgatótságot keltett, mert báró Potier igen elegáns világi és szeretetreméltó egyéniség volt, kinek a legkiválóbb körökkel voltak összeköttetései. Barátai még mindig remélik, hogy a vizsgálat teljes ártatlanságát fogja kideríteni.

Debreczeni felolvasó kör.

Debreczen, márcz. 27.

Felolvasó körünk befejezte első idényét s valóban nem csekély érdeme, hogy nem csupán kitűnő felolvasásokra adott alkalmat, s azokkal élvezetes tanulságos órákat szerzett a közönségnek, de egyszersmind felszínre hozott sok szép gondolatot s értékek bemutatására ösztönzött sok szép készültseget. Csak most ösmérhetett magára Debreczen társadalm, látván, hogy mennyire képes egy szellemi élet folytatására. És ez nem csupán a felolvasók érdeme, de a közönségé is kivált hölgyeink érdemeis, a kik megmutatták, mennyire képesek a magasabb szellemi élvezet méltánylatnyaltára is. És ezáltal, hogy a felolvasó kör estélyein mindig nagy közönség tölt meg a város háza tanácssternét, nyílt e város közéletének sokat fájalt ridegsége is, mert ezen estélyek a politikai és egyéb társadalmi válaszfalak által elklüszött közönséget igen szépen és bekesen egyesítették. Reméljük, hogy a jövő októberi idény ép ily értékes lesz és ép ennyi pártfogásnak fog örvendeni, mint az eddigi. Egy kis kritika a felolvasók névsorában csak javára fog válni az egésznek, buzdítólag fog htni továbbá, ha valahogy szeret éjtjk a tartalmasabb dolgozatok közrebocsátásának és egy-egy nevezetesebb író is nyerünk meg a programunk.

Ezt azonban méltán csak is a jövőben megérősdött, kicsinyes hiúságokat könnyebben lelkűző s pénznel is rendelkező egylettől fogjuk igényelhetni. A felolvasó-kör tisztikara és választmánya, élén gr. Dégenfeld főispán ural, ki nevével emelte a kör súlyát és kedveltségét, mellette első sorban Csiky Lajos főisk. tanár ural, ki — mint titkár — valóban fardhatatlan és sok tapintattal kepezte a gépezet mozgató erejét, mindent megtettek, a mi az adott viszonyok között lehetséges volt. Nekik köszönhetjük, hogy — az ominozus nap dacára — felolvasó-körünk csak igen, igen ritka esetben mondott csütörtököt. Reméljük, hogy ok — mint már kipróbált erők — jövőre is megmaradnak az ügyek élén.

A tegnapelőtt, csütörtök este tartott felolvasási estélyen — a két felolvasás között — Kovács János főisk. tanár, a

etekkel

NEMET

ajánlani, kérvén a

nat,

sommal készül, és áron szolgálta- el a legnagyobb ki-

n. é. közönségnek szolgálja

József

-szabó.

YCSIZMÁHOZ

RECZENBEN

zegléd-utcán

shaz épületében.

hogy a közelgő tavas- arukkal igen dusan sze-

nek-czipőim.

ldiz sruba bocsátottskat pártfogásáér: köszönetet nyuland, igen tisztelt ve-

a is kéri, tisztelettel

Falk Ottó.

te vidéki megrendel-

Anna Csillag

tesero nézve, nemkülönbén üség ellen. E kenőcs erősit ti s azonkivül a leginomabb Mély tisztelettel.

LAG ANNA.

király-utca 26.

adó ház.

Anna felől Cser utca 2372.

5 rendbéli lakosztály külön faszinnel, az utcai lakás pince, jó karba levő kut és föld alatt az utcaiba kivezetve ódon lévő 20 öl házutáni föld- szabad kézből eladó.

kezetheti bárány-utca 2435.

Titárius Sándor ural.

Anna Csillag

tesero nézve, nemkülönbén üség ellen. E kenőcs erősit ti s azonkivül a leginomabb Mély tisztelettel.

LAG ANNA.

király-utca 26.

adó ház.

Anna felől Cser utca 2372.

5 rendbéli lakosztály külön faszinnel, az utcai lakás pince, jó karba levő kut és föld alatt az utcaiba kivezetve ódon lévő 20 öl házutáni föld- szabad kézből eladó.

kezetheti bárány-utca 2435.

Titárius Sándor ural.

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

I. Tűz-, szállítvány- és jégbiztosítási üzlet.

Kiadások.	Huszonhetedik évi számvétele 1884. január 1-üli december 31-ig.	Bevételek.	Vagyon.	Mérleg-számla 1884. december 31-én.	Teher.
I. Tűzbiztosítás.	1502287.54	1761242.12	28406.49	25327.92	3000000.00
Kifizetett károk a vizontbiztosított rész levonása után	1921493.91				1502287.54
Függőben maradt károk tartaléka	329041.82				
Szerzési költségek a vizontbiztosított rész utáni bevetel levonásával	341370.02				
A vizontbiztosított rész terhelő igazgatási költs. és adó	160667.11				
Behajthatlan követelések leírása					
A következő évek képezendők díjtartaléka a vizontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül	4120405.28				
II. Szállítványbiztosítás.	45324.80	19321.57	78589.32	37307.92	14312.79
Kifizetett károk a vizontbiztosított rész levonása után	14312.79				45324.80
Függőben maradt károk tartaléka	13321.11				
Szerzési költségek a vizontbiztosított rész utáni bevetel levonásával	12229.27				
A szállítványbiztosított rész terhelő igazgatási költségek	1829.97				
A következő évek képezendők díjtartaléka a vizontbiztosított rész levonása után és minden megterhelés nélkül	1036117.3				
III. Jégbiztosítás.	73675.36	2138.1014	213841.14	24337.81	43073.35
Vizontbiztosítottak és törzések	73675.36				73675.36
Kifizetett károk a vizontbiztosított rész levonása után	806538.42				1210000.00
Szerzési és igazgatási költségek a vizontbiztosítottak a ni bevetel levonása után	36539.82				621431.28
Behajthatlan követelések leírása	55423.2				1210000.00
A társasági tartalékok kamaja	821804.17				334544.14
1883. évi nyeresemény	209045.194				2209831.0
					1837348
					806994.42

II. Élethbiztosítási üzlet

Kiadások.	Huszonhetedik évi számvétele 1884. január 1-üli december 31-ig.	Bevételek.	Vagyon.	Mérleg-számla 1884. december 31-én.	Teher.
Felvezetett költségek díja	98759.15	927411.61	869249.97	869249.97	1013000.00
Visszaváltott költségekért	147475.97				5597409.00
Halálozások után megterített összeg	530472.93	2802499.91			1071084.00
Lejárt kiházasítási tőkékért	697694.81				8690472.00
Kiházasítási biztosításoknál halálozást követően levő károk tartaléka	54639.23	1880962.26			223900.00
Függőben levő károk tartaléka	150782.98	11217.95	2183564.15		737100.00
Évjáradékokért	14653.13				386082.00
Vizontbiztosítási díjak	24983.71				500000.00
Bélyegért	29712.37				161415.19
Postadíjak, nyomtatv., irodal. bér, uti s egyéb költség	92598.78				1201875.2
Szerzési és igazgatási költségek a vizontbiztosítottak a ni bevetel levonása után	48371.23				1189044.00
Behajthatlan követelések leírása	35714.13				1912676.00
Díjtartalék az év végén	15863.73				3328987.78
1883. évi nyeresemény	154231.41				3135174.00
	3797.85				11005439.20
	1795750.71				
	10182046.41				
	169614.41				
	12147111.53				

Az igazgatóság: **Fuchs Rudolf, Hajós József, Harkányi Frigyes, Lévy Henrik.**
 Igazgató-helyettesek: **Ormody Vilmos, igazgató, Ullmann Károly Fál, aligazgató.**
 A felügyelőbiztosító: **Rudnyánszky Ferencz, Tornyai Schesberger Zsigmond, Szitányi Izidor.**
 Kacsvinszky János, életbizt. könyvvivő.

Budapest, 1884. december 31-én.
 1883. március hó 4-én.
 A fenti számvételeket és mérlegeket megvizsgálván, azokat a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készséggel és azok egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek találtuk.

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönséggel tudatni, hogy ez időnyre is mindennemű

SZALMA-KALAPOK

tisztítás és átalakításra nálam elvállaltatnak. Egyszermind van szerencsém ajánlani tisztán kezelt saját termései

érmelléki-díószegi hegyi boraimat,

mi 50 litertől feljebb hordó számra, ugyszintén butelia számra is nálam kaphatók, varga-utca 2251. sz. házamnál.

Maradok tisztelettel
őzv. Swoboda Józsefné
 Debreczenben.

Husvétii sonkák.

A husvétii ünnepekre, finom páczolt kassai és helybeli

SONKÁKAT

csonttal vagy a nélkül, ugyszinté ideii friss zöldségeket, jutányos árban ajánl

ifj. **Bánky István,**
 főpiacz, a „Bika” val szemben.

Svájezi CHOKOLÁDÉ
 és
CACAO

Amade Kohler és Fils Gyárától.
 Lausanneban (Schweiz).
 A tapasztaltott 1820-ban.
 Kihirdetve, hogy egyedülálló gyártója.
 A hazánkba márczi 1870-ben hozta be.
 Főlegnyók L. H. Bernáth Bécsben.
 Svájezi chokoládé és CACAO.

Dinnyetermelők

figyelmébe.

A vargakert közepén a csősház előtt egy 5 és fél nyilas luczernás föld dinnye vagy tengeri-termelésre is bérbe kiadó. — Értekezhetni Bűdy Kálmán ural, vagy a csapó-utczán, a 329. sz. alatti Kardos-udvarban.

Szabó Lajos fiai

divat- és kézműáru üzletükben Debreczen, rózsatér a tavaszi és nyári évszakra nagyválasztékban kaphatók:

Divatos női ruhakelmék, hozzá való díszek, bélszenneműek; kartonok, szatin, toile de belge stb. a legújabb mintákban,

Fekete selyem szövetelek, szines atlaszok, bársonyok; Vászón-, asztal- és ágyneműek, — himzéseik; FÜGGÖNYÖK, BUTORKELMÉK, SZÖNYEGEK; Gyászczikkek;

Fehér és szines kötőpamutok, csipke, szalag, gomb stb.

KOSZORU SZALAGOK, Napernyők, esernyők,

Kitünős szabásu férfiingek,
 Jutányos szabott árak mellett.

FALK OTTÓ

Az **ARANY CSIZMÁHOZ**
DEBRECZENBEN
 czepléd-utczán

NŐI-, FÉRFI- és GYERMEK-CZIPŐ
 nagy raktára a városház épületében.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy a közelgő tavaszi időnyre raktáramat a legjobb anyagból készült lábbeli árukkal igen dusan szereltem fel. Különösen figyelmet érdemelnek **Everlasztin női-, férfi- és gyermek-czipőim,** melyek ugy jószágára, mind olcsóságára nézve, minden eddig áruba bocsátottakat felülmúlnak. — A nagyérdemű közönség eddigi becses pártfogásáért: köszönetet nyilvánítva, főbörzevsem ezután is, mint eddig, oda irányuland, igen tisztelt veivőimnek jó árakat olcsó árban szolgálhatni.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását továbbra is kéri, tisztelettel **Falk Ottó.**

Megrendelések mérték után és javítások, ugyszinté vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

A „DEBRECZEN” TÁR

Epilog.

Az első felolvasási ciklusok Debreczen, 1884

Az utolsó „Eljen” elhangzott ma — Óráján a h a t -ot midőn felkinek vagyon ahoz kiváltságos jut. „Felolváson kör-nek szép notár

Suba alatt minden felolvasót szid A ki elfeledé, hogy: nagy pént Szelid szeméből villant szór ré Ha még h a t utú is egyre j

Nagy példa előtte, mindenben, a — Oly híve ő annak, a kit le Ha a Máhd előtt folyton retul Szudánban a híres Wulzi geue

No de már vége van!, ne tartso A ki hosszú prózát nagy vers Es a végét k lett elislet in nagy Mert a jegyző sugá: „már h a t

Köszönetjük az ő nagy fősvényi Hogy nem lón túl hosszú szöve — Melyből ép fülekkel senki k A legtöbb olvasó felolvasásáb

I-y is volt egy hosszú, mint a Arról, hogy: milyen az épít De: m i b ő l építsünk?, ezt s ... Meg talán maga is idő-p

Sok szép felolvasást olvasva, ha Megedzódott eszünk, mint a Mely csillogó lesz és fekete, m Csizmadia majster egyes tes

Nekem is, a kinek járt az esze Ime most fezemben pendül Sok cifra gondolat törekszik S Pegazusom nyerit, ördög

Kóvályog fejemben a sok vers (Volt köztök sok jó is, megvá Melyet a publikum meghallgat Ót hosszú s unalmas teii hó

Oda járt a város színe és virá Mert hát az élvezet szép volt, Sok minden szép s jóról szölo ... S a mi fő: belepti díjat

Ti, szellem harcsoit, kik elő — Noha omnibus nap az a Inyen fáradoztok, nem vártát Megérdemelitek tölem is a

Midőn rá kiáltjuk, lelkesen, h Vessük emléktűnkbe és szív Mi mindent tanultunk esztörtő A mikor a gyöngy-szót ann

Tanárr, orvos, ügyvéd és archi — Szellemi kincsekben mind Szórta közénk kincsét, bőkezű ... Sokan már zsákjuknak

Sokra tanítának ezen esztörtő ... Itt jártak hajdanta a d Kiknek, hajh! sok kárt tett a ... De csak nekünk akart

Ha itt nem járt volna e körp Kevesebb lenne ám a rekl Mely most hűsz-ezrelvel ron Hogy nagyobb adórol bee

Mert akkor állna még sok f De a „helyi vasut”, mely Futna-e az utczán?, vendég S taljagás-imádság elé ha

Hallók, nem egy, hanem két Régi puritánok tánc-iszor Akkor a tánczölök voltak m Mostan meg csak azok, kik

Magyarzta bölcsen egy sze Optimismus mér’ jó, s

„Legfőbb jó a „Krisztu ... Kivált ha belőle a z s

Ugy sorban, mint rangban Egy szép elmelkedés h u Hogy „c z o p f többé ninc ... Magnás-m ó d o s i t

Azután a mi jött, nem tud Azt hiszem hogy talán

Szereltem rozsdától mely a A mikor már nem hoz s

Többek közt arról is bölcs Hogy nem Ádám, hau

A sok posta-lópás megerős Mintha csak nem is egy

Szép volt egy kisasszony Kinek kaczerésága korai Ferjének, ki stóll csakhan ... Mert kellett a hól

A „DEBRECZEN“ TARGZAJA.

Epilog.

Az első felolvasási ciklushoz. Debreczen, 1885. mácz. 26. Az utolsó „Eljen“ elhangzott ma este — Óráján a hat-ot midőn felve leste — Kinek vagyon ahoz kiváltságos jussa: „Felolvasó kör“-nek szép nótáriussa.

Suba alatt minden felolvasót szid ő. A ki elfeledé, hogy rá gondolni merek — Kinek jó mamája le azért iratek, Hogy ő — kivételkép — nem majom-ivadék!

Nagy példa előtte, mindenben, az angol! — Oly hibe ő annak, a kit le nem hangol: Ha a Máhdi előtt folyton retrál is Szudánban a híres Wulzi generális...

No de már vége van!, ne tartson haragot! A ki hosszú prózát vagy verset faragott... És a végét k lett elsietni nagyon; Mert a jegyző sugá: „már hat óra vagyon!“

Köszönhetjük az ő nagy fővénységének: Hogy nem lón túl hosszú szentiványi ének — Melyből él fülekkel senki ki nem lából — A legtöbb olvasó felolvasásából!...

Iy is volt egy hosszú, mint a krokodilus... Arról, hogy: milyen az építési Stylus? De: miből építünk?, ezt sóhajtá ki-ki... Meg talán maga is idő-pénzes Csiky!...

Sok szép felolvasást olvasva, hallgatva: Megedződött eszünk, mint a szurkos dratva, Mely csillogó lesz és fekete, mint ében Csizmadia majster egyes tenyerében.

Nekem is, a kinek járt az eszem alatt, Ime most kezemben pendül a fufza-lant! Sok cifra gondolat törekszik kifelé... S Pegazusom nyerit, ördög bujjék bele!

Kóvályog fejemben a sok vers és próza (Volt köztök sok jó is, megvallom: sub rosa) Melyet a publikum meghallgatni szaladt, Ót hosszú s unalmas teli hónap alatt.

Oda járt a város színe és virága; Mert hát az élvezet szép volt, s nem volt drága! Sok minden szép s jól szólott ott az ének... S a mi fő: belépti díjat nem szedének!

Ti, szellem harcossai, kik előre törtök, — Noha ominózusnap az a csütörtök! — Ingyen fáradtatok, nem vártatok a bért... Megérdemeltek tőlem is a babért!

Midőn rá kiáltjuk, lelkesen, hogy: „Eljen!“ Vessük emléktünkbe és szívünkbe mélyen: Mi mindent tanultunk csütörtökön este? A mikor a gyöngy-szót annyi szép föl leste.

Tanár, orvos, ügyvéd és archivárius — Szellemi kincsekben mind csupa Dárius — Szórta közénk kincset, bőkezű mértékkel, ... Sokan már zsájkuknak fenekét érték el.

Sokra tanítanak ezen csütörtökök! — Itt jártak hajdanta a derék törökök, Kiknek, hajh! sok kárt tett a tüze és vasa; ... De csak nekünk akart használni a basa!

Ha itt nem járt volna e kopasz náció Kevesebb lenne ám a reklamáció Mely most húsz-ezrével ront a kataszternek; Hogy nagyobb adóról beszélgetni mernek!

Mert akkor állna még sok falu körülünk; De a „helyi vasut“, melynek úgy örültünk; Futna-é az utcán?, vendégeket hozva... S taljagás-imádság elé harangozva...

Hallók, nem egy, hanem két csütörtök este, Régi puritánok tánc-iszonyát festve, Akkor a tánczölök voltak mind páriák... Mostan meg csak azok, kik nem füttyre járják.

Magyarázta bölcsen egy szellemi Hérosz: Optimismus mér jó, s pessimismus mér rossz? „Legfőbb jó a „Krisztus!“ óh! higgyetek benne!... Kivált ha belőle a zsebben is lenne...

Ugy sorban, mint rangban ezek után járul Egy szép elmékedés huszonöt páczárul; Hogy „czopf többé nincs már“, mai kort így menti, ... Mágus-módosítás nem lesz-é „dementi“!

Azután a mi jött, nem tudom én: mi a? Azt hiszem hogy talán asszonyi chemia! Szerelmet rozsdától mely akkor is ójja: A mikor már nem hoz semmit sem a golya.

Többek közt arról is bölcs oktatást kapánk Hogy nem Ádám, hanem: majom volt ősapánk! A sok posta-lópás megerősít benne: Mintha csak nem is egy, de négy kezünk lenne!...

Szép volt egy kisasszony Hymen-fogadása, Kinek kacérsága korai sirtása Ferjének, ki sttől csakhamar oda lett... Mert kellett a hölgynek fekete toalett!

Az egyik legszebb volt a necrolog talán: Mit elsirt a „Gyémani“ pincsi ravatalán, Minden stóla nélkül, egy jó szívű lelkész, Ki sirni, bárhol is, gyászos felekkel kész

Hát a „Szegény Nelli“, e jámbor leányzó... Ennek kellett volna vigasztaló lágy szó! Amnyit szenvedett ő, mennyit alig hisztek... S most újra kérdezi: „roszt bif kell? vagy bifszték?“

Hát azután az a szegény beteg gyereke! — A szívem fáj, hogy rá gondolni merek — Kinek jó mamája le azért iratek, Hogy ő — kivételkép — nem majom-ivadék!

Rosz klarinétos, ki — csak régi nótát fúj... Ha a sztróma mia, legyen az is hát uj! Az uszókös csillag nem az már, mi rég volt; ... Szegényheti magát miatta az égőit!

A fényűzés dolga szintén szóba jöve, Urhölgyek csipkéje, fodra, drága köve, Nagy kalap, kis kalap, diadem és pártá, A mi még uj, s a mi magát rég lejártá.

Hej! az a sok régi s újabb oldalborda... Éva óta mily sok toalettet horda!... Ádám apánk!, te még könnyen elheltél el! ... Nem járt szabó-koató fűgefalevéll!

Minden máskan híret dönté aztán romba: A sok Mikrokokkus és Baczi-lu-s-gomba. Mikor háromszor is került a sor rája, ... Ez volt a „helyhezet“ főszignaturája!

Foglalkoztak vele, hej! ugyancsak sokszor Medicinás doktor s paragrafos Doctor Az egyik Lister-rel tisztítja a sebet, Expens-nótájával a másék a zsebet.

Velük sok világot vetett Koch tan-ára Az ekonómia egy jeles tanára Minden koplalási képzelmét leronta: „Hét milljó Bacillust nyelünk el naponta“!...

Nyeltél, jó publikum, hallgatónak járván, Sok bacillust! s még sem ütött ki a járvány. Elsőtől utolsó csütörtökön estig ... Az ördög nem olyan fekete, mint festik!

Repkedtek körülted, mint szél-kavart homok: Bacillus, Mikrobák és Bakteriomok; Ártatlanok azok, ha róluk kirkál és kárik. Tudós orvos, tanár, és kormós fiskális.

Felolvasó székbe hölgy is üle majdan, „A magyar nők mostans a magyar nők hajdán“ Vonultak módosan lelki szemünk elé, A mely bennök így is nagy gyönyörét lelé.

Szép a nő akkor is, ha kopjas Amazon; De ne tessék, kérem, megütödni azon, Ha én azt tartom, hogy kezökben jobban áll: Házi kormány-pálcza és a főző kanál!

Ha az is a fő gond, hogy: a rántás elég; Van ám azért, most is, vitéz asszony elég! Alig hervad el a mennyasszonyi Myrtus... Feltámad bennök a háboruzó virtus!

„A kárhozat utján“, bah! mi mindent művel — Mint felolvasatott, gyémántos gyűrűvel — A mint meg van írva, igazán és szépen: Egy csinos maneverske, szerelmi dűheben!

Volt még sok olvasás, legalább is még husz, Az „Egy nap“ címűben ágy-ról nehéz rebusz, — És, hogy ne koplaljunk, még eördordula: Ós Róma kosztjáról hosszú spájzcédula.

„Okatlan állatok szellemei élete“ Bámulatra nem egy hallgatót ejthete; Cziivilizálónak biz' azok is ma már ... És nem nagy ritkaság egy egy tudós számár.

Góya-papa szeme rögtön észre vevé: Fészkében, hogy egyik magzat nem az óvé! Hütlén parját érte rögtön el is veré ... Szeme, hajh! élesebb, mint a bölcs emberé!

A légyről azt hívenk, hogy régi ismerős; De ebben is vala csalódásunk erős; Mert nem tudtuk: milyen a lelke és teste? Ezt is megtanultuk csütörtökön este.

Hazafias költők feankölt méltatása; „Divatos házasság“, ez a forró kása, Melyről szólnék én is, de nem leszek csacska ... Jobb, ha elkerülöm, mint az okos macska.

— Vas Pistát éneklé bongó cimbalommal, Sikkontó hegedű s döbögő nagy dobbal... Püfögő, püfögő poétai beszély ... Rémes rimelését olvasni is veszély.

Ördög-történetben vala szép és jó; De ám haragudtak érte az anyósok! Hogy attól sincs békén az ő árva fejük, A kit nem bántottak, mert még nem lett vejük...

Felolvasó urnak, hogy ha kell majd asszony, Tanácsolom bölcsen: árva lányt válasszon! Mert ha anyóst is kap, bánja reggel, este: ... Hogy fára ördögöt egykor miért festé!

Talján Gubernátis, a nyájas Angeló — Kit hozza a gőzös és az öt fúrge lö — Örülve bábeli toastnak s öt lónak, S a vitri-ból adott egy kis kóstolónak.

Előadott sok méreg ellen-méreg De én, egyelőre, ezekből nem kérek. — Ha hallok is róla, már a fejem kábul, Nem szeretek enni s inni patikabull!

Mikor patikák még itten nem vsálnak, Emberek gyerebben s olcsóbban halának... Nem ütött meg akkor oly sokat a guta, S több volt akkor, mint most, „taulich“ regruta!

A nők befolyása a bölök lelkére Tundiválnak is bizony sokat ére. — A hol boldogit a nőknek hű szerelme: Szép dalokat teremt ott a férfielme.

De hol hűtlén szívet takar a felöltő, Ott már tragédiát komponál a költő Jó Madách Imre is, lám, ki hitte róla? Saját hűségtelen Evájáról szóla!

Hej! ha minden ember, ki szarvat visele, Költői ihlettel lenne tőle tele... Mi mindent írának, fiatalok, vének? ... Az lenne ám csak a szentiványi ének!

Lám hisz még a nyul is, a ki rókát vett el, Bus panaszt nyógi ékes verszettel... Ijesztget: „ne nő súlj!“ Hymenre átka száll... Van valami bennel; tudja Pál: mit kaszáll!

Végére jutottam; de még többen vagynak, A kiknek érdemét tartom szintén nagynek; Haragudhatnának, hogy rájuk nem tértem: A fel nem olvasott szép műveket értem!

Megörökítésül címök ide írom: „Házasság-szerződés“ és „Mil-lenáriom“... A „örög nevelés“, a mely ma már ritka, S Honolulának sok „debreczeni titka“!

Mér' maradtak titkok?, ne tőprengjünk rajta! ... Hisz' így is volt elég, mindenféle fajta; Hogy kevés lett volna, nem mondhatjuk rája... Elég volt a jóból, s most: alásszolgája!

A Géza házassága.

— Elbeszélés. — Irta: Bihari Kálmán. (Folytatás.)

... Milyen nagy különbség volt az esteli büszke, fölemelt homlokú férfi, s a közt a reszkető, sápadt, izzadó arcu pulya közt, a ki azt forgatta elméjében: miként tudja feleségét meglopni? ... Egyszerre határozott, Hermip szobájába ment. A nő még nem feküdt le, a pamlagon ült éji köntösben. Valami regény féle volt előtte, mintha olvassa belőle, de gondolatai messze kalandoznak. Meglepetve tekintett Gézára, midőn az belépett.

— Talán háborgatom, asszonyom? — Nem, uram, foglaljon helyet. — Bocssáson meg, hogy így későn zavarom én is nyugalmra akartam már térni, de éreztem, hogy hasztalan feküdném le, elkerülne az álom szememet. Beszélni akarok önnel, Hermina.

— Hallgatom, uram. — Az este én önt nagyon megbántottam. Valásról beszéltem. Nagyon megbántam azóta. Eszembe jutott, mennyi sok jót tett ön velem s én mennyi rosszal fizettem vissza azt. Nehezen esik kimondanom, de legyőzőm büszkeségemet, és kérem: bocssáson meg.

Hermina sokáig nézett rá, mintha keresné a férfi arcán, szemében: mennyire lehet hiúri neki? Hanem a szerető nő szemét nagyon könnyű megcsalni.

— Géza, — szolt mély érzéstől áthatott hangon, hát azt akarja, hogy újra csalódjam? — Tehát nem hisz nekem, Hermina? — Önmaga mondta, hogy sohasem szeretett.

— Kedvetlen, ingerült voltam. Azt sem tudom, mit beszéltem. Ne kívánja Hermina, hogy sokáig piruljak ön előtt? ... Hermina sóhajta, de mosolyogva nyujtá oda kezét.

— Látod, haragudnom kellene reád. De én nem tudok haragot tartani. Csak egyet igérj meg. Géza csókokkal halmozta el az odanyujtott kezét.

— Parancsolj életemmel. — Igérd meg, hogy sohasem veded szemre azt a bűnöt, hogy — gazdag vagyok.

Géza megszegegyenlten hajtá fejét Hermina kezére. — Igérd meg, hogy bármi bajod, bánatod, a kinek elmondasz mindent, a kinek vigasztalást keresel... — Oh Hermina, milyen méltatlan vagyok hozzád! suttogá Géza, most már igazán szívből. E nő jósága, nemeslelkűsége lefegyverezte

öt. S ha valaha Hermina iránt érezhette a szeretetnek egy szikráját, e perczen volt az. — Nem vagy méltatlan, kedves Gézám, hiszen tenálad van letéve az én boldogságom. Oh mennyire örülök, hogy valahára kezdjük egymást megérteni. A világ már suttogni kezdett rólunk. Miandent megzafolunk, a minek irigyeink örültek. Nincsen szükségünk bekítőre megalálják sziveink maguktól a kibékülés útját. Milyen más lesz az életünk ez után... Boldogok leszünk, ugy-e, kedves Gézám?

Sokáig beszélgettek még, bizalmasan, felvidámulva. Csókokkal áltatta el Géza Herminát s a szegény nő mosolyogva hunyta édes álomra szemét.

És ekkor Géza meglátta a kis kulcsot, a mit Hermina éji asztalkájára tett. Szíve nagyot dobbant. Eszébe jutott az egész pokol, melybe sülyedett, az adósság, az ekser, a lopás...

A szekrény a másik szobában állott. Géza fölvette a kulcsot s lábujhegyen távozott. Gyertyát gyújtott a szobában. Egyszerre rémülten tántorodott vissza. Egy sápadt, kikelt arez tekintet reá. Vere megfagyott ereiben Alig ösmerte meg, hogy saját arczát látja a tükörről.

Vissza akart rohanni Herminához, bevalani neki mindent s térdein esdeni bocsánatért. Hasztalan, a lejtőn nem lehet megállapodni. Könnyebbnak gondolta végrehajtani a félig már sikerült aljasságot, mint őszinte lenni ahoz, a kivel oly gyalázatos játékot űzött.

(Folyt. köv.)

Apró-cseprő.

Arcképek.

Arcképeimet nézem sorba, Mind, mint szívemhez nőve, forrva.

Itt van egy ifju szende gyermek, Igézet szívnek és a szemnek.

Itten egy büszke balkirálynő, Mint nap, midőn ragyogva feljő.

Amott egy halvány, megtört asszony, Bubánat a madonna-arczon.

És azután, olyan fehéren, Hogy eltűnő szellemnek nézom.

Nyugodtan, csak szeliden alva, Ó, nékem élve, másnak halva.

... A sok kép mégis csak egyetlen S életre támad képzeletben!

Gáspár Imre.

A gondos férj. — Ki halt meg kelmeteknél? — A feleségem, az Isten nyugossa! — Sokáig volt beteg? — Dehogy, csak kevés ideig betegeskedett. — Hivatott nozvá orvost? — Még nem hívtam, de ha még egy kicsit rossza bbul lett volna, bizonyosan hívtam volna!

Természetünknek s pedig nem szeretetreméltó tulajdonai közé tartozik, hogy valahányszor a sorssal vagy magunkkal megelegedve nem vagyunk, mindig másokat vádolunk.

B. Eötvös József.

A tavasz... A tavasz tündére így szolt: Látogass meg, dalnokom, Napfényes, virág-rubában Várak kúna a halmozok!

Szolt a halvány, beteg ifju: Holnap sir borul reám, Napfényes virág-rubában Majd te látogatsz csupán!

Tartós füstölt kolbász. a) füstölt marhasus kolbász: 4 kilo apróra vagdalt marhasus, 1 kilo apró kockákra vagdalt szalona, 120 gramm só, 38 gramm bors, 12 gramm saletrom keményen marhabélbe tömve egy hétig sózva és egy hétig füstölve; b) finom celvetlatkolbász: 10 kilo apróra vagdalt főt sódar izom és bőr nélkül, 3/4 kilo szinte apróra vagdalt sódarszalona, 18 gramm saletrom, 80 gramm só, 18 gramm tört és ugyanannyi töretlen bors és 16 gramm tört cebuker jól őszszeggyurva és keményen és fehér tömve. Mentől keményebb a tömés, annál tartósabb a celvelat. Végül egy néhány órára füstbe akasztanak. Nyers sódarból is készülnhet, ekkor azonban 8-10 napra sóba és ugyanannyira füstölőbe kerülnek.

Hasztalan kiadások Egy szemüveget viselő uri ember, ki egyik szemére vak volt, kocsisát korholá: — Te semmirevaló gazember, minden pénzedet elköltöd hasztalanságokra! — Hát sze teins uram i: azt cselekszi! — felesel vissza a kocsis. — Mit te, te akasztófa, hogy mered azt mondani? mire költök én, hasztalanságra? — Hát kérem átossággal, a kiegyik szemére vak, minek arra is a ókularé?

